

SOCIALMINISTERIET

Den 24. september 1999

Til Finansudvalget

Under henvisning til Finansudvalgets brev af 16. september 1999 (§ 15 – bilag 8) følger hermed – i 70 eksemplarer – svar på spørgsmål 10 og 11.

Spørgsmål 10:

Ad § 15.3. Aktivering

Ministeren bedes redegøre for baggrunden for, at kontanthjælpsmodtagere i jobaktivering både kan få aktiveringsgodtgørelse til dækning af bl.a. transportudgifter og et skattemæssigt befodringsfradrag?

Spørgsmål 11:

Mener ministeren, at det er hensigtsmæssigt, at kontanthjælpsmodtagere i jobaktivering tillagt det skattemæssige befodringsfradrag får større støtte til befodrning mellem hjem og arbejdsplads end almindelige lønmodtagere?

Svar:

Reglerne om kommunernes tilbud om aktivering til personer med kontanthjælp er fastlagt i lov om aktiv socialpolitik (aktivloven).

Kommunerne kan efter aktivlovens § 16, stk. 2, som led i aktiveringsindsatsen beslutte at give en kontanthjælpsmodtager tilbud om ansættelse i jobtræning med løntilskud hos en privat eller offentlig arbejdsgiver.

Til kontanthjælpsmodtagere i jobtræning udbetaler arbejdsgiveren den overenskomstmæssige løn. Samtidig modtager arbejdsgiveren et løntilskud fra det offentlige.

Reglerne om tilskud til dækning af transportudgifter i forbindelse med aktivering er indeholdt i aktivlovens § 38. Efter denne bestemmelse kan kommunerne udbetale en aktiveringsgodtgørelse på op til 1.000 kr. om måneden. Formålet med godtgørelsen er at give den aktiverede hel eller delvis dækning for de anslåede udgifter, der er forbundet med deltagelsen i aktiveringen, dvs. udgifter til transport, arbejdstøj og lignende.

Det er imidlertid i bestemmelsen i § 38 udtrykkelig fastsat, at der ikke kan udbetales aktiveringsgodtgørelse til personer, der er i jobtræning med overenskomstmæssig løn.

Det er således ikke muligt for en kontanthjælpsmodtager i jobtræning både at få aktiveringsgodtgørelse efter aktivloven og et skattemæssigt befodringsfradrag.

KAREN JESPERSEN

/ Eva Pedersen